

Chương 199: Bữa cơm này muốn mệnh!

Lâm Yên: “.....”

Đang ra sức cắt hành tây, Bùi Vũ Đường nước mắt chảy vào lòng: “.....” Anh cả, anh bất công còn có thể rõ ràng một chút nữa sao???

Nhịp tim của Lâm Yên mới vừa khôi phục lại bắt đầu quen thuộc chạy như bay, ho nhẹ một tiếng, vội vàng tiếp nhận tạp dề trong tay Bùi Duật Thành, giúp hắn trông lên, sau đó vòng đến phía sau buộc lại.

Bùi Duật Thành: “Cám ơn.”

Lâm Yên: “Khụ khụ, không cần khách sáo, không cần khách sáo.”

Bùi Duật Thành nhìn qua luôn là bộ dáng cao ngạo lạnh lùng, thậm chí khách sáo, xa cách, nhưng mỗi lần trêu chọc người, thật là không chút nào nường tay.

Toàn bộ quá trình kể tiếp, Bùi Vũ Đường bận rộn túi bụi ở trong phòng bếp, về phần Lâm Yên, từ đầu tới cuối cô chỉ giúp Bùi Duật Thành buộc lại tạp dề.

Thực mau cơm chiều đã làm xong, Bùi Vũ Đường và Bùi Nam Nhứ cùng nhau giúp đỡ bung lên bàn. Bốn người mặt đối mặt chia ra hai bên ngồi xuống.

Lâm Yên nhìn một bàn màu sắc hương vị đều có đủ, lập tức không thể cưỡng lại được món ngon, “Oa! Không nghĩ tới tay nghệ nấu nướng của Bùi tiên sinh ngài tốt như vậy?”

Bùi Vũ Đường: “.....”

Bùi Nam Như: “.....”

Bùi Duật Thành gấp một khối sườn heo chua ngọt cho Lâm Yên: “Nếm thử.”

Sườn là sườn lợn tinh phẩm, nhìn qua màu sắc nước súp nồng đậm mê người.

“Vâng vâng, cảm ơn!” Lâm Yên vội gấp lên, nhét vào trong miệng.

Đối diện, Bùi Vũ Đường cùng Bùi Nam Như hai người sôi nổi ngừng thở, không tự chủ được nhìn chăm chăm về phía Lâm Yên.

Lâm Yên “A, ô” cắn xuống một ngụm. Nhất định ăn rất ngon! Kết quả, giây tiếp theo, lúc đầu lưỡi cảm nhận được mùi vị của khối sườn này, cả người đều cứng lại rồi.

Cảm giác này, phải hình dung như thế nào, quả thực rất giống như là bị người từ phía sau cầm cây gậy nện vào đỉnh đầu một cái!

Tôi chết mất.

Đây, đây, mẹ nó là hương vị quý quái gì!!!

Lâm Yên quả thực không có cách nào hình dung. Rõ ràng nhìn qua ăn ngon như vậy, hương vị tại sao sẽ khó có thể hình dung như vậy? Lâm Yên quả thực cũng không dám động quai hàm, hương vị này lực sát thương quá lớn, cô cảm giác cần thêm một ngụm liên phải thăng thiên!

Vốn là vì tiết kiệm tiên, cho nên muốn ở nhà ăn còn khá tốt, kết quả được chứ, chính xác không cần tiên, nhưng muốn mạng nha!

Trong vài giây ngắn ngủn này, Lâm Yên giống như đã trải qua một trận động đất và sóng thần. Từ đâu tới cuối đều là niềm tin mãnh liệt giữ hình tượng mới làm cô miễn cưỡng chống đỡ được.

Lâm Yên mặt ngoài còn xem như bình tĩnh, nhìn không ra cái gì khác thường, Bùi Vũ Đường nhìn chăm chăm cô hỏi một câu, “Chị dâu, ăn ngon không?”

Lâm Yên vừa cố nhin nhắm nuốt hương vị đáng sợ, vừa u oán liếc mắt một cái nhìn trừng Bùi Vũ Đường: “Ngon! Ăn! Rất! Ngon!!”

Mẹ nó, khó trách Bùi Vũ Đường và Bùi Nam Như vừa nghe thấy Bùi Duật Thành muốn nấu cơm, phản

ứng đều quý dị như vậy! Vì sao không trực tiếp nói cho cô?

Bùi Duật Thành nghe vậy, lập tức lại gấp cho cô một đĩa cá kho.

“À, cảm ơn, để tôi gấp.” Lâm Yên chỉ có thể căng da đầu vừa nói cảm ơn vừa gấp lên.

Trên thế giới này hẳn là không có món ăn nào khó ăn hơn khối sườn heo chua ngọt vừa rồi đâu nhỉ? Sau khi nuốt xong đĩa cá kho, Lâm Yên: “.....” Ha hả, thật là có.

Quả nhiên.

Trên thế giới này chẳng có ai hoàn mỹ cả!

Không nghĩ tới, Bùi Duật Thành nhìn qua hoàn mỹ vô khuyết, tay nghề nấu nướng lại sẽ hỏng bét như vậy! Cô cũng tò mò hẳn rồi cuộc làm thế nào mới có thể nấu đồ ăn thành loại hương vị này.

Năm đó lúc thi đấu bay đi khắp nơi, đi qua rất nhiều quốc gia, cũng ăn qua rất nhiều món ăn khác nhau, ngay cả món ăn nước Anh được xưng là món ăn khó nuốt, cũng không bằng một phân mười của Bùi Duật Thành.